

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Daniel

Poporul Meu, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, Treimea Cea de o ființă, e cu nădejdea după tine ca să-I fii de folos până-Și va desăvârși pe deplin toată taina Sa pentru răscumpărarea făpturii, toată iubirea Sa pentru tot ce El a făcut la început pentru om. Amin.

Se scoală sfinții din odihna lor ca să-și primească plata. Venirea Mea acum, la sfârșit de timp, aceasta e plata tuturor sfinților pe pământ. Sfinții trebuie să-și primească plata pe pământ, căci ei aici au trudit. Fiecare om se duce să-și ia plata de acolo de unde a lucrat, și iată de ce trebuia să vin Eu pe pământ acum, la sfârșit de timp. Vin cu venirea Mea ca să le-o dau la toți sfinții care-și așteaptă răscumpărarea prin Mine și prin cei de la sfârșit. Sângele Meu pe care l-am dat pentru viața a toate câte au fost și câte sunt, l-am dat ca să răscumpăr cu el toată făptura, și făptura suspină încă, suspină până ce Eu voi fi desăvârșit venit pe pământ. Amin.

Moștenirea sfinților, sunt Eu, Domnul; Eu și cu tine, cel mic, poporul Meu. Te păstrez cu mare taină, cu mare lucrare, cu mare iubire ca să-Mi pot desăvârși toată taina Mea care a mai rămas de împlinit.

O, dacă ar fi priceput omul cel de la început unde trebuie să ajung Eu cu omul, ar fi fost o bucurie pe veci de veci între Mine și om în facerea pe care Eu am făcut-o pentru om, dar omul a dat de la el această taină și s-a ridicat pe sine peste Mine și și-a agonisit sfârșit omul. De atunci Eu sunt tot într-un zbcium, tot într-o lucrare, tot într-o așteptare ca să pot să-l pun iar pe om sub taina lui cea de început. Eu vreau să pun ființa Mea în om. E tot ce doresc să fac de șapte mii de ani. Eu vreau să pun ființa Mea în om. Aceasta este ce vreau Eu să fac prin venirea Mea la tine, popor agonisit de Mine la sfârșit de timp. Chipul sfinților Mei tot după tine așteaptă. Tot și toate așteaptă după Mine și după tine, poporul Meu cel mai mic. Zi și noapte să-ți șoptești lucrarea pentru care Eu te-am luat și te-am ridicat spre Mine și pentru Mine dintre fiii oamenilor. Tot și toate așteaptă după Mine și după tine, copil cu chipul Meu la sfârșit de timp. Amin. Cel ce grăiește cu Domnul, acela este cel așteptat de sfinți și de îngeri. Cel ce crede desăvârșit în venirea Mea de acum, acela este cel ce Mă aduce pe pământ cu plata pentru sfinți până la al miilea neam, din neam în neam. Amin.

Grăiesc cuvântul Meu peste tine, poporul Meu. Ești tu de-ajuns de împlinit ca să pricepi taina ta? Umples cerul și pământul cuvântul Meu cel de la sfârșit. Am venit cu el ca să păstoresc toate neamurile pământului, și îl numesc toiag de fier, cuvânt de nezdruncinat. Dacă cuvântul cel prin prooroci a fost de neclintit și s-a împlinit, cuvântul Meu care răsună azi peste pământ deșteptând pe morți și pe vii, cum să nu adune sub el toată făptura pentru răscumpărare?

Sufletele dreptilor se adună roi în jurul cuvântului Meu de peste tine, poporul Meu, și stau așteptând cu nădejde pe Cel ce vine pentru cei dreți ai Lui. Așa voiesc Eu să săvârșesc și pe pământ, peste neamurile de pe el, căci Eu am spus așa: *«Se vor plânge toate neamurile pământului când va veni Fiul Omului cu putere și cu slavă multă»*, și atunci Eu, Domnul, îi voi aduna pe ai Mei așa cum își culege grădinarul roadele pământului ca să le aibă pe masa lui, căci am zis: *«Trimite-va Fiul Omului pe îngerii Săi și vor culege din împărăția Lui toate smintelile și pe cei ce fac fărădelegea și îi vor arunca pe ei în foc, iar cei dreți vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor»*. Și am spus: *«Cel ce are urechi de auzit, să audă»*. Amin.

O, poporul Meu, este scris că *«omul în cinste fiind n-a priceput, și s-a asemănat dobitoacelor celor fără de minte și s-a alăturat lor»*. Dar Eu pe pământ cât am stat am grăit în pilde și n-am ascuns din neam în neam taina Mea, numai că omul cu urechile aude și nu înțelege,

iar cu ochii se uită și nu vede. Dar azi te am pe tine bucuria sfinților care doresc să audă de-a pururi glasul Meu cel de peste tine și înțelepciunea lui, căci sămânța cea bună aduce rod bun.

Eu din veac și până în veac am semănat sămânță bună, dar omul a adormit, și diavolul a venit și a semănat neghină și s-a dus. Când ucenicii Mei M-au rugat să le deslușesc lor pilda neghinei, Eu le-am spus: *«Cel ce seamănă sămânța cea bună este Fiul Omului, iar țarina este lumea. Fiii împărăției sunt sămânța cea bună, iar neghina sunt fiii celui rău, și dușmanul care a semănat-o este diavolul»*. Și le-am mai spus: *«Nu trebuie smulsă neghina din grâu, ca nu cumva fiind smulsă să se smulgă și grâul, ci trebuie să crească împreună până la seceriș, și atunci Eu voi zice secerătorilor: adunați întâi neghina în snopi ca s-o ardem, iar grâul adunați-l în jitnița Mea»*. Le-am spus lor: *«Secerișul este sfârșitul lumii, iar secerătorii, îngerii. Și așa cum se adună neghina și se aruncă în foc, așa va fi la sfârșitul veacului, căci Fiul Omului Își va trimite îngerii și aceștia vor culege din împărăția Lui toate smintelile și pe cei care fac fărădelegea și îi vor arunca în foc, și apoi cei drepti vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor»*. Amin.

Eu vreau să pun ființa Mea în om și să strălucesc în el ca soarele. Aceasta este ce vreau Eu să fac prin venirea Mea la tine, poporul Meu, iar chipul sfinților Mei tot după tine așteaptă. Iată, serbez cu tine în duh de biserică sfântă pe cel între prooroci Daniel, cel preaiubit și scump Mie. Când el era pe pământ, M-a întrebat: *«Stăpâne, care va fi sfârșitul a toate acestea?»*. Iar Eu i-am spus așa: *«Du-te, Daniele, mergi spre sfârșitul tău și te odihnește, și te vei scula ca să primești moștenirea ta în vremea cea de apoi»*.

O, poporul Meu, chipul sfinților te așteaptă pe tine ca să săvârșești lucrarea venirii Mele, și Eu să vin apoi să le dau moștenirea cea deplină. Cei mai mici sunt cei mai iubiți, dar și cei mai învățați de Dumnezeu. Eu lui Daniel i-am spus așa: *«Daniele, sunt închise și pecetluite tainele și cuvintele până la sfârșit. Cei fără de lege nu vor pricepe atunci, dar vor înțelege cei înțelepți. Iar tu ține ascunse cuvintele și pecetluiește cartea până la sfârșitul vremii, și mulți o vor cerceta amănunțit și știința va crește»*. Amin.

O, poporul Meu de azi, vreau să te deprind tot mai adânc cu taina Mea de peste tine, căci chipul sfinților te așteaptă pe tine, fiule de la sfârșit; te așteaptă să iei tu pe deplin chipul Meu, și Eu să strălucesc ca soarele dinăuntru tău, și atunci ne vom vedea unul pe altul, ne vom vedea unii pe alții, voi și cu Noi. Amin.

Mă strâng cu tine în sărbătoare de sfinți și lucrez cu ei la ființa ta, poporul Meu. Când omul face binele și îl are în el, fața lui e senină, e binefăcătoare, și tot așa e și ființa lui. Iar dacă fața omului e strânsă și posacă și fără grai pe ea și fricoasă, acesta este semnul că omul nu are în el binele și frumosul și pe Dumnezeu cu cerul Lui cel bun; e semnul că inima lui e a lui și nu e a lui Dumnezeu, Care nu stă sub obroc. Lucrez mereu la fața ta, la ființa ta care atât de mult Îmi trebuiește, poporul Meu. Cu tine este împărăția Mea, că unde este Domnul Stăpân, acolo este împărăția Lui și fiii ei. De când am venit cu acest cuvânt pe pământul român, am căutat pe furis de omul rău să-Mi adun un popor. Am grăit mult în pilde, că venea la masa Mea și cel vrăjmaș care-și păstra fața sa și nu se putea ascunde că e vrăjmaș, și acesta cu urechile auzea și nu înțelegea, iar cu ochii se uita și nu vedea. O, nu se poate ascunde în el omul, căci fața îl vădește că este bun sau că este rău, iar faptele îl adevăresc pe el cu tot ce este înăuntru lui. Dacă ar înțelege omul că nu se poate ascunde, el n-ar mai folosi ascunsul și minciuna. Dar omul are minte și nu pricepe cu ea, și de aceea nu sunt una inima lui și cuvântul lui, fața lui și vorba lui.

O, fericit este omul a cărui față este senină și grăitoare de cuvânt, căci inima lui e frumoasă ca și fața, și tot așa și graiul. Dar abătut e omul a cărui față este apăsată de cele dinăuntru ale lui care nu grăiesc din el cuvânt, căci inima lui e ascunsă și posacă, și tot așa și graiul. Lucrez mereu la fața ta, la ființa ta, poporul Meu de azi, că mult Îmi trebuiești pentru cei din cer și pentru cei de pe pământ. Cel ce trăiește pentru sine, acela nu are înțelepciune, căci înțelepciunea este duh iubitor de oameni, duhul odihnei inimii omului, duhul care rodește și nu stă din rod, inimă dulce

pe fața omului, și faptă și grai ca și cele dinăuntru ale lui. Aceasta este înțelepciunea care se vede din om și care aduce rod cu folos pentru cer, căci sămânța care nu cade pe pământ nu aduce rod.

O, poporul Meu, o, ce taină mare poartă în sânul lui pământul! Ce inimă mare are pământul, fiule! Ce hrană tainică se ascunde în el pentru rod! Când o sămânță cade pe el și se usucă de arșiță și de vânt, el o ocrotește și o ia la sân, și într-o zi îi dă viață din viața lui, și ea își scoate căpușorul apoi, și căpușorul ei își face un trup și un rod din sine după ce pământul îi dă ei hrană din hrana lui. O, ce inimă mare are pământul, și tot așa și fața lui care rodește sămânța din sinele lui, căci fiecare sămânță își are rădăcina în pământ mai înainte de a aduce sămânță din ea. Fața pământului și graiul lui vorbesc prin faptele lui, și inima lui e mare cât tot ce e pe el. El dă din viața lui la tot ce e pe el, și nu judecă din sine pe cele bune și pe cele rele care-și prind în el rădăcina, ci se dă deopotrivă cu hrana lui cea de la Dumnezeu. Omul însă nu ia pildă ca să facă tot așa. Eu sunt Fiul Omului, și am semănat pe pământ sămânță bună, om după chipul și asemănarea Mea, și cu smerenie am lucrat aceasta, și apoi omul n-a mai rodit din Mine, și a rodit din sine și și-a făcut fii și fiice și i-a semănat pe pământ. Eu am semănat grâu curat, iar omul a semănat neghină în grâu. Când Eu am văzut aceasta, am suspinat de atunci și până ce am venit pe pământ Om. Le-am spus ucenicilor durerea Mea, le-am spus-o în pildă, și ei neînțelegând Mi-au cerut să le deslușesc, și atunci au înțeles ei durerea Mea, și au înțeles că iarăși voi veni cu îngerii Mei, și ei vor culege neghina în snopi și o vor arunca în foc, iar grâul îl vor strânge în hambarele Mele. Eu Însuși am grăit această venire a Mea, și iată, oamenii dorm pentru ea și n-au străjeri să-i trezească, și dacă n-au, Eu v-am luat dintre oameni pe voi și v-am făcut străjeri peste țarina Mea ca să nu vină vrăjmașul când oamenii dorm și să semene sămânță printre grâu, căci grâul e scump la Dumnezeu, iar neghina se arată după ce paiul crește și face rod.

O, poporul Meu, omul cel vrăjmaș Mie a căutat mereu să-și facă haină de miel și să se strecoare în lucrul Meu cu neghina lui, cu slugile lui. Dar Eu am spus ucenicilor Mei să lăsăm așa până la seceriș, până la sfârșit, ca nu cumva să piară din grâu la smulsul neghinei. Să te deprinzi cu fața Mea, poporul Meu, cu haina Mea, că Eu prin tine vreau să pun ființa Mea în om și să-l strâng lângă Mine pe om și să-l scot din foc, căci neghina va fi pentru foc. Când eram cu ucenicii Mei pe pământ, îi învățam în pilde și a rămas toată învățătura Mea. Îi învățam să vegheze, căci în vreme de somn diavolul vine și seamănă sămânța lui și îl umple pe om de neghină. Îi învățam pe ei să fie sarea pământului, și așa îi și sorteam să fie. Îi învățam să nu se lase prinși de grijile vieții și îi povățuiam să caute cu împărăția Mea. Când eram pe pământ, aveam aproape cu sufletul pe Maria și pe Marta, și i-am spus Martei că «*Maria și-a ales partea cea bună, care nu se va lua de la ea*», căci iubirea cuvântului Meu era toată bucuria și căutarea ei, iar grijile vieții o părăsiseră pe ea, și nimic nu M-a mai putut pe Mine lua din grijile ei, din inima ei, iar ființa Mea era ființa ei, care nu s-a mai luat de la ea.

O, poporul Meu, câtă nevoie am Eu de iubire, fiule! Cuvântul Meu mângâie mult, ca să nască din el fii iubitori și vii cu iubirea și cu lacrima lor după Mine. Lui Daniel, cel serbat azi între sfinți, îi spuneam preaiubit și preascump, căci mult Mă iubea cu inima și cu înțelepciunea lui cea aleasă între oameni, și Eu îl umpleam pe cel ce Mă iubea și Mă arătam în el cu ființa Mea.

Dau cerul și pământul pe iubire, poporul Meu! Le dau pe omul iubitor care caută cu dor și cu înțelepciune după Mine, iubindu-Mă cu foc, căci acesta are putere să-Mi facă Mie calea și să vin curând, cât mai curând, că plâng sfinții după venirea Mea și după toată slava Mea cea de la sfârșit de timp, iar slava Mea petrece cu tine, poporul Meu, și te doresc sfinții ca pe purtătorul de trofeu pentru slava zilelor Mele de acum, căci cuvântul Meu care te leagă pe tine în mângâierile lui e slava Mea cea de la venirea Mea la sfârșit de timp. Amin.

Te rog, poporul Meu, să-i mângâi pe sfinți și pe îngeri și pe Mine, Domnul lor și al tău. Te rog, poporul Meu, să te așezi mângâiere pentru cer și să fii cu inimioara caldă, fiule, și să ne căutăm cu dor unii pe alții, ca cei ce se iubesc cu mare dor. Cel ce-și îndreaptă spre Mine inima și dorul și iubirea, acela este cel ce este iubit de cei iubiți ai Mei, iar cel ce nu este iubit, acela nu

se face iubit și nu are inima în Dumnezeu și nu are iubirea ca plin al său ca să fie iubit de cei ce iubesc cu dor. Eu vin curând, și îi voi aduna pe cei aleși ai Mei, și fericiți și sfinți sunt cei ce se aleg pentru Mine cu toată iubirea Mea în ei, căci fără iubire multă omul e sterp și nu-Mi aduce rod mângâios. Eu sunt Domnul mângâierii, și îi mângâi cu taină și cu multul pe cei ce Mă mângâie în suspinul Meu, în căutarea Mea după om. Cel ce are chip senin ca și inima din el, acela este mângâierea Mea, iar dacă este viu și în iubire, acela nu-și mai schimbă fața, ci și-o ține în iubire, căci iubirea îi dă omului viață și fața.

Ce frumoși erau Daniel și cei trei tineri! Ce frumoși erau! Iubirea lor de Dumnezeu era pe chipurile lor și îi împodobește pe ei atât de frumos, căci înțelepciunea minții și a inimii lor le împodobește fața și iubirea și cinstea, iar Eu Mă desfățam în ei cu slava Mea înaintea oamenilor. Frumoasă de tot a fost înțelepciunea lor, căci așa sunt împodobiți cei ce iubesc cu foc pe Dumnezeu. Ți-i dau ca pildă de iubire pe ei, poporul Meu, că drag Îmi este să grăiesc în pilde celor ce sunt iubiți. Cei iubiți la sfârșit sunt taina celor ce au iubit pe pământ de la început și până la ei. Cei iubiți la sfârșit sunt cununa celor ce au suferit mult pe pământ cu dorul în ei după cetatea ce va să fie curând, curând pe pământ odată cu venirea Mea care vine curând, curând deplin pe pământ. Amin.

Eu vreau să pun ființa Mea în om, și apoi să vin și să am la cine să vin. Învață bine taina aceasta, poporul Meu, căci chipul sfinților te așteaptă să strălucești ca soarele, că ei știu cuvântul Meu care spune: *«cei drepți vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor»*. Amin.

În toată îndeletnicirea ta cea pentru lucrarea Mea să nu uiți de dor, poporul Meu. De venirea Mea curând, curând să nu uiți. De frumusețea ta cea pentru venirea Mea să nu uiți. De haina ta și de podoabele tale pentru ziua venirii Mele nicicum să nu uiți, poporul Meu, că dacă uiți, Mă doare adânc de la tine și nu pot cu durerea de la tine, că ar fi cea mai grea. Eu vreau să te dau pildă înaintea neamurilor de pe pământ. Pildă a împărăției cerurilor vreau să fii tu între oameni, și să nu-ți măsoari vreodată această statură a ta, că nu au voie cei sfinți să facă așa până la venirea Mea. Eu sunt în mijlocul tău cu truda Mea cea grea ca să-Mi sfârșesc cărarea și să mut cerul pe pământ cu toată suflarea lui câtă este, și Îmi trebuie mult de tot ființa Mea în tine, ființa ta întru Mine, poporul Meu. Maria și-a ales partea cea bună, care nu se va lua de la ea. Aceasta este ființa Mea în om, fața Mea pe fața omului, lacrima lui care plânge cu dor după Mine, căci Eu sunt mângâierea omului și fericit este omul care caută înțelepciunea aceasta pentru veci de veci. Amin.

Acum, poporul Meu, pentru cei din sătuțul Meu și al tău, ia fața Mea în tine și te arată cu sărbătoarea nașterii Mele pe limba neamului român, care știa sărbătorile din părinți. Deschide ușa casei întâlnirii și hai, poporul Meu, să petrecem zi de naștere cu cei din sătuțul ieslei Mele, ca să se deprindă și ei cu slava Mea care curge din cer ca un râu peste acest sătuț în care v-am așezat pe voi prin trâmbița Mea Verginica, lăstărică răsărită din acest pământ. Dați-le daruri dulci și cu inimă caldă. Dați-le iubire din cer, ca să-i prindă gustul, și cu înțelepciune dați-le, căci cel ce grăiește cuvântul Meu, acela trebuie să aibă vorbire ca a Mea. Întețiți focul lucrărilor cerești și lucrați cerește, că e vremea cerului, fiilor. Amin.

Eu, poporul Meu, mereu ți-am spus să crești. Vezi tu de ce ți-am spus Eu ție mereu, mereu să crești? Îți spuneam mereu cu foc: *«Crești, Ierusalime, crești!»*. Așa îți spuneam când începusem să ies cu tine spre neamuri. Azi mai cu dor îți spun să crești. Să crești, că-Mi trebuiești, Ierusalime dorit. Să crești, poporul Meu, că sarcina Mea e grea dacă nu crești pentru ea.

Împodobește-te, fiule, cu ființa Mea în tine, că iar îți spun: Eu vreau să pun ființa Mea în om. E tot ce doresc să fac de șapte mii de ani. Amin.

Vreau acum să te faci frumos lângă Mine și să ne arătăm cu sărbătoare la cei din sat, că e serbarea nașterii Mele din Fecioară, poporul Meu, și lumea e în lume, nu e întru Mine ca să mai știe de sărbătorile cele adevărate. Îi chem pe cei din sat la casa întâlnirii, și ca pe îngerii Mei vă

trimit să-i chemați și să Mă arăt cu voi în duh de sărbătoare peste sat. Amin. Binecuvântată să fie toată truda voastră pentru gătirea serbării nașterii Mele, ca să Mă arăt apoi cu voi în duh sărbătoresc și să-i îmbiem spre cer pe cei de aproape care se uită la voi zi de zi și privesc calea voastră cu Mine, fiilor. Vă dau puteri din cer, că pe pământ nu sunt puteri. Vă dau sprijin și izbândă pentru calea Mea spre oameni, și vă dau, fiilor, pacea Mea între voi și Duhul Meu în toată sărbătoarea pe care o pregătiți. Și Eu voi veni, căci sunt Cel ce vine, și vă voi mângâia și vă voi mulțumi și vă voi ferici pe voi, Eu și cei ce vor vedea slava Mea cu voi, și ea se va vesti până peste zări. Amin, amin, amin.

17/30-12-2001